

Viata în anotimpuri

Constantina Dumitrescu

*Viata în
anotimpuri*

*Macedoneanul
București, 2007*

Copertă realizată de Gianina Prejbeanu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
DUMITRESCU, CONSTANTINA

Viața în anotimpuri / Constantina Dumitrescu. -
București : Macedoneanul, 2007
ISBN 978-973-88227-3-3

821.135.1-1

Tipar: „Monitorul Oficial“ R.A.

PREFAȚĂ

Constantina Dumitrescu are ceea ce se numește forță lirică, acea putere de a crea imagini credibile și memorabile din cuvinte. Poezia ei știe să se folosească de acest magic instrument într-un mod care lasă urme de neșters în memoria oricui o citește. Verbul ei mustește de înțelesuri ascunse, dar are și capacitatea de a putea fi descifrat de către oricine. Fiecare cu puterea lui de înțelegere, dar fiecare poate găsi ceva frumos în poezia ei, la diverse niveluri. Această frumusețe rezistă oricărei analize, de la cea detaliată, care coboară la nivelul versurilor:

*Speranța lumii este-n voi
Cu puritatea voastră
Să puneți viața la păstrat
Și bucuria noastră.*

(Îngerul de Crăciun)

și merge până la nivelul unei întregi creații lirice, așa cum este superba alegorie, cu influențe crețiene, *Norii*.

Constantina Dumitrescu are și bravură lirică, adică acel curaj de bună calitate, care merge în două sensuri principale. În primul rând, abordează teme care, pentru poezia contemporană, atât de înscrisă în cotidian și pragmatic, ar putea părea desuete, dar care tocmai de aceea își păstrează farmecul lor indicibil, ca o romanță ascultată pe un MP3-player ultramodern al secolului XXI: aceeași puritate sufletească, același discurs ales, dar cu o claritate a sunetului neegalată. În cel de-al doilea rând, parcă în continuarea operei

argheziene, autoarea nu se ferește de cuvinte care, pentru puriști, ar putea părea nelalocul lor în limbajul clasic al poeziei. Dar tocmai structura poetică le înobilează, le dă o anumită savoare. Avem termeni tehnici, precum „a dribla“ (p. 139) sau „a manipula“ (p. 108, cu referire la mass-media), dar și termeni din limbajul actual, pe care, iată, poezia îl poate salva, precum superlativul modern „super-tare“ (p. 82). De ce vorbim despre un curaj de bună calitate? Pentru că poeta are încredere în arta ei, o suficientă încredere încât să provoace tabu-urile și prejudecățile cititorului. O suficientă (în sensul frumos al cuvântului), pe care numai autorii mari o au. Cuvintele din afara registrului poetic consacrat nu numai că șochează prin frustul lor, dar stabilesc și o strânsă legătură cu realitatea. E minunat și foarte dificil, în același timp, să creezi artă din verbul de zi cu zi.

Tematica volumului *Viața în anotimpuri* merită o analiză separată, departe de pretenția exhaustivității. Temele abordate sunt cuprinzătoare, serioase, profunde.

Titlul însuși vorbește despre timp. Poeziile poartă numele anotimpurilor, celor douăsprezece luni ale anului, sunt dedicate solstițiului, echinocțiului, zilelor săptămânii sau sărbătorilor de peste an. Este suficient să menționăm titluri ca *Martie; Mai, binecuvântat; Săptămâna; Săptămânile; Echinocțiu; Cireșar; Minutul; Zilele* etc., pentru a dovedi acest lucru. Dar o analiză mai detaliată scoate în evidență aspecte mult mai profunde. Nu este vorba doar de timpul prozaic, măsurat și măsurabil la nivelul individului. Arta poetică a Constantinei Dumitrescu transcende cu mult acest plan. Există referiri la timpul istoric, marcând preocupări profunde legate de soarta schimbătoare a acestei nații, mergându-se apoi mult mai departe, la timpul cosmic, la concepte filosofice de o mare profunzime, ca în versurile dedicate soarelui sau evenimentelor cosmice, succesiunii zi-noapte etc.

*O, anotimpuri pierdute printre stele
Portari ai anilor ce trec
Ferice de voi
Că stați la poarta vremii
(Anotimpuri pierdute)*

*E vrednică de-așa coroană,
E vremea ce poartă în glas
Pierdute lumini printre aștri
Și sufletul nou în veac
(Coroana vremilor)*

A doua temă ca importanță este cea religioasă. Poeziile sunt impregnate de simboluri ale religiei creștine și nu numai. Se vorbește despre Dumnezeu, Hristos, despre îngerii și porunci, care trebuie respectate. Credința este fundalul, prezentă în toate poeziile volumului, Divinitatea fiind văzută ca un stăpân și un cenzor al timpului. Este o credință de neclintit, de sorginte populară, cu rădăcini adânc înfipite în trecut:

*Crăciunu-i sărbătoare,
Și îngerii veghează
La ziua cea mai mare
Când s-a născut Hristos
(Îngerul de Crăciun)*

Una dintre poeziile volumului este dedicată unei teme foarte importante, una dintre dogmele esențiale ale creștinismului, prezentă în *Eclesiast*. O temă cu tradiție în poezia noastră, de la Eminescu la Nichita Stănescu: „vanitas vanitatum“ . Este vorba despre poezia *Viața-i secundă*. Așa cum am menționat, tema este recurentă în literatura română și se referă la inutilitatea gesturilor infatuante ale vieții, în fața implacabilității unei sorți neîndurătoare. Această idee este excelent redată prin versuri precum:

*Viața-i secundă în veac,
Se duce ca apa în vad,
Se scurge secunda cu noi,
Purtându-ne în Viața de Apoi
(Viața-i secundă)*

Antiteza dintre cei doi termeni, așezați atât de aproape în vers, „secundă“ și „veac“, este o filozofie în sine. Tot o idee de sorginte religioasă este și cea a răului care dispare, alungat de forțele binelui. Poezia *Norii* este, așa cum am spus, în întregime o alegorie în acest sens. Nu întâmplător a fost ales ca unul dintre pilonii volumului:

*Printre nori apar săgeți
Din focul pur divin,
Străbat cerul în lung și lat
Punând doar jurământ
(Norii)*

Apariția soarelui îi prilejuiește autoarei o izbucnire a sentimentului de dragoste față de forțele cosmice:

*O, cer feeric diafan,
Te cânt cuprins de dor
Cu nori, cu stele și văpăi,
Ce mult eu te ador!
(idem)*

Un al tablou al iubirii cosmice apare în poezia *Pragul anului*:

*În pragul anului doresc
În zbor să plec cu tine,
Doar eu și Soarele să fim
La poarta nemuririi
(Pragul anului)*

Aria tematică este foarte largă. Suntem purtați de la nivelul cosmic, de la credințele religioase, la viața citadină, la amintirile minunate ale copilăriei, la focul din sobă și jocurile în zăpadă. Autoarea nu stăpânește doar planul cosmic, ci și pe cel al universului mărunț, teluric:

*Hai copii și voi,
Să zburdați cu noi,
Hai la derdeluș,
Hai acuș, acuș!*

(Fulgi de nea)

Dar poate cele mai profunde versuri ale volumului, cele care constituie o adevărată „ars poetica“ a autoarei, au fost scrise nu întâmplător pe drum, „între Herculane și Teregova“, așa cum ne lasă să înțelegem notația de la finalul poeziei *Iarna*:

*În drumul meu
Spre infinit
Mereu aș vrea să fiu,
Purtând un bulgăre de nea.*

(Iarna)

La nivel prozodic, volumul *Viața în anotimpuri* debordează de imaginație. Strofele au întinderi variabile, de la patru la opt versuri. Predomină versurile albe, deoarece acestea reprezintă un foarte solid suport pentru ideile filosofice de o mare profunzime ale autoarei. Dar există și pasaje rimate, pornind în monorimă sau rimă încrucișată. Sonoritățile variază. Poeta nu se sfiește să folosească sonorități specifice poeziei populare, care-i ancorează propria creație poetică în tradiție, în amestec cu cele culte, martori ale unui îndelung efort de cristalizare poetică:

*În prag strălucește
Raza soarelui,
Raza neamului*

(Nestemate)

*Când ploaia începe a cerne,
Petale spre Soare ducând,
Privesc cum se duce Septembrie,
Pe-Octombrie îl văd apărând.*

(Septembrie bogat)

Uneori, asemenea sonorități antagonice se regăsesc în versuri învecinate, înzestrând poemul cu un indicibil farmec totalizant:

*Noiembrie poartă ștafeta toamnei,
Nerăbdător s-o deie mai departe.*

(Noiembrie)

În final, menționăm unul dintre jocurile prozodice ale autoarei, care provoacă limba creând două poezii cu strofe care încep cu aceeași literă (consoane, creatoare de sonorități grave). Este vorba despre *Diminețile* și *Singură-n timp*.

*Printre zile, printre stele,
Pardosite cu iubire,
Pășesc spre poarta vieții,
Păstrând anii tinereții.*

(Singură-n timp)

Departate de a constitui o analiză exhaustivă, rândurile de mai sus se doresc a fi o demonstrație cât mai convingătoare a faptului că poezia Constantinei Dumitrescu îmbină armonios frumusețea formei cu substanța fondului și plinătatea ideatică.

Dițuleasa-Roman Valeriu

Viata în anotimpuri

Nestemate

*Nestemate pregătite,
Nestemate dăruite,
Nestemate presărate,
Cu raze de soare,
Cu parfum de stele,
Cu priviri divine,
În zile senine.*

*În prag strălucește
Raza soarelui,
Raza neamului
Peste care trece puterea divină,
Puterea dorită
Ce împlinește vremile ce vin.*

*Osteneală mare peste capitală.
Cartea se deschide
Și drumurile toate
Ce sunt presărate
Cu priviri divine,
Cu parfum de stele
Cu raze de soare
România toată iată se răsfață.*

*Craiova
08 septembrie 2000*

SCRISOARE PENTRU IANUARIE

*P*rivesc seara stelele,
Neomenească senzație mă cuprinde,
Ianuarie ești vis,
Ești destin,
Ești răspunsul întrebărilor mele.

Neomenească senzație, Ianuarie!
Unești bilateral zărilor,
Duci destinele,
Ornezi văile,
Ordonezi cuptoarele.

*Peste case pregătite,
Peste râsul omenesc,
Peste pragul anului,
Chicotul copilului
Presărat cu perle moi
La poarta urmașilor.*

*Ianuarie! Ianuarie!
Soarele ce strălucește
Și pe tine te-mplinește.
Noutate! Noutate!
Drumurile toate
La-nceputul anului
Duc spre oaza bucuriei,
Duc spre vremile ce vin.*

*Pregătite să apună
Peste zile minunate
În treizecișunu adunate.
Zile lungi și numeroase
Pentru plăți și datorii.
Zile scurte, trecătoare,
Pentru vremile ce vin.*

*Ești Ianuarie semn măreț!
Puternic dar,
Plin de semne minunate,
Plin de daruri colorate.
Din imaginile tale
Diminețile vorbesc.*

*Guvernezi întreaga iarnă,
Respectând poruncile,
Respectând dorințele
Să-mplinești al tău destin
Hotărât precum îți spun.*

*București
26 februarie 2002*

*F*EBRUARIE

*P*este cele treizeci și una de zile
Vin în grabă cele douăzeci și opt.
La patru ani,
Sunt chiar douăzecișinouă.
Zile precise,
Cu veșminte purtătoare,
Numeroase, glaciare.

*Ea privește-n stânga, în dreapta,
Doar o sta mai mult în an,
Prefăcându-se că așteaptă
Primăvara în zadar.*

*Pe sub hainele geroase
Primăvara se strecoară,
Jucăușă, jucăușă,
Colorând întreaga țară.*

*Plin e câmpul de verdeață,
Ghioceii stau să iasă,
Se opresc, privesc, grăbesc,
Pe Februarie să ducă.*

*Se trezesc numeroase păsărele.
Multe neamuri de insecte,
Colorate și ornate,
Cu sidef din rouă luate.*

*Apărând cucoana iarnă
Pe Februarie,
Dă un ger de sfarmă piatra,
De-ar rămâne tot Februarie.*

*În zadar se luptă într-una,
Primăvara se arată
Și Februarie se desparte,
Continuat de sărbătoare,
Sărbătoare omenească,
Pe femeie să slăvească.*

*București
26 februarie 2002*

MARTIE

*E prima zi de marte!
Pâlcuri de raze aurii
Unduiesc peste drumurile vieții,
Îngemănarea primăverii cu soarele
Se transformă în despletite fecioare.*

*Speriate, pregătite să cunoască
Candoarea iubirii,
Imense cuvinte purced,
Imense destine vorbesc,
E Marte.*

*E primăvara nestemată a anului,
Ferestre deschise a lăsat
Trecerea primăverii,
Ducând splendoarea Terrei,
A neamului străbun.*

*La poarta razelor de Soare,
A Stelelor destin,
Pe coasta omenirii,
Privește prietenia,
E Soarele ce strălucește
Ducând doar bucuria.*

*Echinoxul puterii,
Echinoxul durerii,
Ancora prieteniei,
Ancora prostiei,
E primăvară,
E Soare ! Strălucește!*

*Distrația începe,
Se poartă Marte sfidător,
Doar el începe primăvara
Cu pete multe, colorate,
Cuprins de taine adevărate.*

*Neostenită primăvară,
Ești tu, măreață stea polară,
Ce strălucești deasupra mea,
Adunându-mi puterile
Și ducând dorurile.*

*Peste dealuri și câmpii,
Peste văi și munți Divini,
E primăvară,
E Marte ce strălucește
Și inima o înveselește.*

*Punând la poarta sa
Dorințe noi, putere vie
Ducând prietenia
La poarta Terrei ca să stea
Și pacea-n suflet să o pună.*

*București
27 februarie 2002*

BUCUROS APRILIE

*Bucuros Aprilie apare.
Să ducă Soarele mereu,
Puterea măreției sale,
Aproape către Dumnezeu.*

*În plimbarea printre astre,
Poartă așternut divin,
E Aprilie ce serbează,
Paștele de multe ori.*

*E fertil, bogat, precis,
Peste Terra când plonjează
Să privească întreaga lume,
Rezultate îndestulate.*

*Bucuros Aprilie rabdă,
Pregătind ogoarele,
Semănând poienele.*

*A umplut și văile
Cu flori multe, colorate,
Ce-s de Soare alintate.*

*Grupuri multe, purpurii,
Stau pe ramurile verzi,
Apărând podoabele
Ce le varsă zorile.*

*Se revarsă presărând,
Zornăind petalele,
Prefăcându-se în fruct,
Rod al Soarelui cuvânt.*

*Purpurie este zarea
Peste ploaia cea mărunță,
Apelând la Răsărit s-o oprească.*

*Prietenia, peste Terra cea mănoasă,
Pregătește să renască
Orătăniile prin curte.*

*Se grăbesc din nou să iasă,
Vers din pântec să bocească,
Traversând Pământul doar.*

*Scurta viață dobândită,
Plină doar de bucuria
Proștilor ce se înfruptă.*

*Ora douăzeci și patru a sosit,
Peste Aprilie am trecut.*

*Presărat de proștețime
Curcubeul se așterne
Peste trecerea în Mai.*

*Craiova
06 martie 2002*

MAI, BINECUVÂNTAT

*Este oare adevărat,
Precum în scriptură a spus,
Paștele se arată
Câteodată și în Mai?*

*Pregătit de sărbătoare,
Mai se arată bucuros,
Prietenos cu Soarele.*

*Noapțile se luminează,
Pregătind comorile,
Răspândind drumurile,
Rămânând la urna orei.*

*Ostenit și așteptând,
Mai privește către vară,
Suspînând și alergând.*

*Poartă suave păsărele,
Colorate fel și chip,
Ordonate după ramuri,
Pregătindu-și trilurile.*

*Presărate cu vești bune,
Hotărâte să zidească
Ordinea cea pământească.*

*Ocărând tristețile,
Alungând durerile,
Dobândind puterile,
La om, presărând plăcerile.*

*Mai, puternică copilă,
Luptă pentru zile bune.
Peste straturi pregătite.*

*Flori se arată colorate,
Pline de parfum vestit.
Fală mare are Mai,
E bogat, semeț hotar.*

*Între rodul stelelor,
Neamului Pământului.
Ostenită-i luna Mai.*

*Se impune și se luptă,
Pân' la ultima suflare,
Ca să fie primăvară.
Prefăcându-se răpusă.*

*Terminând lucrarea sa,
Se retrage luna Mai.
Pregătind suflările,
Să aștepte zările.*

*Ordonând drumurile.
E puternică, distinsă,
Pregătind cirezile.*

*Împrăștiind prostiile.
Mai, puternică, făloasă,
Ostenește bucuroasă
Pentru Terra cea mănoasă.*

*Craiova
05 martie 2002*

IUNIE

*P*ășesc copiii prima zi din Iunie,
În marș cu ei apare prima zi de vară,
Mărșăluind poienile, pădurile și văile,
E vară sub steaua ordinei divine.

*D*ogoarea Soarelui se arată,
Dospind bucatele mănoase
Din rodul grâului fertil,
Oprind candoarea profeției,
Pentru anul 4000.

*E plină zarea de noblețe,
E prima oară veste bună,
Se duc copiii să serbeze,
Sfârșitul anului dintâi.*

*An școlar trecut cu zor,
Nestemate peste frunți,
Cu sudoarea se confundă
Prima oară premiul întâi.*

*Bucuria se resfrânge
Peste sora cea mai mare,
Peste buna și bunicul,
Pe părinții ce așteaptă
Pe odrasla cea deșteaptă
Să o ducă în vacanță.*

*Privesc zarea fermecată,
Amărât, neputincios,
Că nu pot zbura continuu
Peste lanul cel mănos.*

*Poarta vremii se deschide,
Ostenit și trist privesc,
Ordinea ce se așează,
Peste neamul omenesc.*

*Eu trec privirea peste voi,
Purtarea neamului străbun,
Puterea zilelor de mâine,
E Soare peste toată zarea,
E Soare bun, părinte drag.*

*Bogate roade se revarsă
Din raza Soarelui măreț,
E roua dimineții noastre
Ce-mprăștiie cuvinte dulci,
Învrednicite să culeagă,
Impunătoare bucurii.*

*E Iunie, e vară, e cald afară.
Distracția începe, e plaja plină,
Odrasle minunate se duc să facă baie
În apa cea curată,
În apa fermecată,
Purificând destine.*

*Precis e vară,
E Soare afară,
Sfârșitul lunii nu se știe,
E vară doar, e cald afară,
Căldură pentru a șasea oară.*

*Craiova
06 martie 2002*

IULIE

*Cuptor cuprins de flăcări
Vestește luna iulie.
E Soare puternic
Ce dogoare trimite Pământului.*

*Cocând recoltele,
Avertizând tristețile
Că ar putea să pornească
Craterul Pământului,
Arșița prăpădului.*

*Dar Soarele ce strălucește,
Numai viață dăruiește.
E puternic, luminos,
Scara vieții o mărește,
Așternând viață pe Terra.*

*Apărând destinele,
E puterea vieții noastre.
Pregătește să se nască
Jocuri pline de lumină.*

*Curcubeu colorate,
Ancorate cu privirea
Vrednicilor pregătiți
Să oprească prăbușirea,
Asta-i luna cea de-a șaptea ...*

*Poartă coroană divină,
Curmând pasărea răpirii
Să se așeze încă o dată.*

*Poala-i mare, pregătită
Să o umple cu safire
Și cu perle siderale.
Ce primește Terra toată.*

*Visteria luminată
Este Iulie minunat,
Ostenit și-nversunat
Să respecte răsăritul,
Bucurând tot Pământul.*

*El așteaptă ca să treacă
Cu speranțe disperate,
Doar să poată bucura
Prietenia omenirii
Ce așteaptă să cunoască
Dragostea cea luminată.*

*Comparând a opta lună
Ce așteaptă să apară,
Pregătită să conducă
Forma vieții repetată.*

*Craiova
20 mai 2002*

*AUGUST,
POARTA FIERBINTE A VERII*

*R*ăsună trâmbițele toamnei,
Apare August supărat că este deranjat,
Legumele încep să piară,
Cei harnici le pun la murat.

*Și toată gloata-i în alertă
Că Soarele stă mai puțin,
Vestind porumbul cum se coace,
Să termin, doar asta pretind!*

*Răsună trâmbițele toamnei,
Sperând c-o să răpună
Pe August cel vestit
Ce-ar vrea puterea verii să-i rămână.*

*Să poată să treacă prin zile
Scurtând din toamnă cât mai mult,
Răsplată primească cu surle
Sudând seninul dintre nori.*

*Purtarea lui August e precisă,
Căruțe de roade va da,
Să treacă-n septembrie cu umbre,
Purtând bogăția sa.*

*Așa August se retrage,
Dorind să poarte mândria mai departe,
Mereu precis, mereu perfect,
Apare Septembrie cel deștept.*

*București
19 iunie 2002*

SEPTEMBRIE BOGAT

*Septembrie, bogată lună,
Mărgăritar ești peste an,
Cu bogăție de legume,
Porumb și grâne în hambar*

*La poarta toamnei poposești,
Purtând comori destule.*

*Pășesc copiii
Prima zi la școală,
Dup-o lungă vacanță,
Petrecută-n vară.*

*Apar speriați,
Cuprinși de-nvățătoare
Călăuziți să fie
Până la sfârșit.*

*Așa ești tu Septembrie,
Cu podgorii pline de struguri
Ce-așteptă să fie culese
Și-n crame să se-așeze.*

*Bogat Septembrie rămâne,
Cu vinurile alese.
Dar munca e prea multă,
Răsplata-i pe măsură.*

Constantina Dumitrescu

*Atunci când bucuriile apar,
Continuă Septembrie
Cu surprize multe,
Purtate de toamnă prin vânt.*

*Când ploaia începe a cerne,
Petale spre Soare ducând,
Privesc cum se duce Septembrie,
Pe-Octombre îl văd apărând.*

*București
17 iulie 2002*

OCTOMBRIE

*Privesc peste a zecea lună din an,
Purtată de vânturi și frunze ce cad.*

*Dogoarea din Soare s-a stins,
Căruțele pline de struguri apar.*

*Pornite să ducă recolta acasă,
Licoarea din struguri să iasă
În vase din timp curățate.*

*Răsună și valea și dealul
Când pornesc zorile-n ramuri.*

*Și frunzele se-ngălbenesc,
Pierzând puterea verii.*

*Și pe cărări ele aștern
Plapuma toamnei.*

*E ostenită toată frunza,
Năstrușnica ce-ntreaga vară
A pregătit podoabe pentru țară.*

*Bucatele se află la păstrare,
Și murăturile se-așează-n rafturi
Pentru iarnă.*

*E-Octombrie cuprins de ploi
Ce este la mijloc de toamnă.*

*Nervos că ploaia-l stăpânește,
Zorește iute ca să plece.*

*Purtat de toamna cea bogată,
Octombrie e trist pentru ce poartă.
Păstrează 31 de zile
Păstrând speranța să se termine mâine.*

*București
17 iulie 2002*

NOIEMBRIE

*Noiembrie poartă ștafeta toamnei,
Nerebdător s-o deie mai departe.*

*E prea subțire îmbrăcat
Ca să reziste-n fața iernii.*

*E prea cuprins de vânt și ploi,
Nervos, ca să reziste.*

*Respectă jurământul dat,
Purtat de dinainte.*

*La ordinea divină,
Noiembrie e trist.*

*Purtat de dorul verii
Ce-l părăsește prea din timp,
Punând puterea iernii.*

*Mai ninge, câteodată,
E peste a sa putere
Să poată ca să treacă.*

*Cuprins de nostalgia
Că Soarele-o să apară
O dată în viața sa de toamnă.*

*Să stea petalele de flori
Și frunzele în pomi,
Așa cum stau în vară.*

*Se roagă să apară iarna
Ștafeta să o dea,
Ca să sporească veselie,
Pe veci în casa ta.*

*București
17 iulie 2002*

DECEMBRIE SĂRBĂTORIT

*V*esellie mare,
*V*acanța apare,
*Z*ăpada se așterne.

Blană a purificării
Cuprinde tot Pământul
Când ninge cu perle sidefate,

*Oprite să-nopteze peste casă
La poarta lui Decembre aşteaptă,
Moş Nicolae cel cu daruri.*

*Ferestrele sunt pline de papuci
Curaţi şi lustruiţi,
Moş Nicolae ca să pună
Un dar mărunţ şi pentru tine.*

*Pentru copii, părinţi şi bunici,
Alai peste Decembre,
Cu sărbători multiple
Şi pregătiri în toi.*

*Răsună râsetul zglobiu,
Pe derdeluşul mare.
Copiii zboară peste văi
Cu sania ce-i poartă.*

E mare sărbătoare ...

*Apare apoi Moș Crăciun,
O datină străbună,
Pe Mântuitor ce l-a născut
Măicuța sa cea bună.*

*Purtat de dobitoace
Și viață fără moarte,
Aicea ca să lase
Dorința de iertare.*

*Aceasta-i bucuria
Ce cuprinde omenirea.
Și poartă denumirea
De Crăciun.*

*Apare Moș Crăciun, cu sacul plin,
Cu daruri minunate pentru cei buni.
Mărșăluind palate,
Purtat doar de reni.*

*Așa privesc copiii
Crăciunul ce apare,
Dorind să nu mai plece
Nici când să nu dispară.*

*Petrecerea e mare,
Cuprinși de sărbătoare,
Cu mici, cu mare.*

*Așteaptă să apară
Anul cel Nou și Mare,
Lăsând în urmă
Doar o secundă,
Hotar la poarta vieții.*

*Iubirea ce se-arată,
Ducând tristețea vremii,
Se termină Decembre,
Cuprins de bucuria
C-a mai pornit un an.*

„La mulți ani!”

*București
17 iulie 2002*

*P*ODOABE DE CRĂCIUN

*A*ici, la ora serii,
Apare Moș Crăciun.
Podoabe ce împarte
La case cu copii,
Ospățuri pentru ziua
Când s-a născut Cristos.

*Purtați de săniuța
Ce renii o aduc,
A Moșului Crăciun
Copiii îl așteaptă,
Privesc la zâna bună,
Jumate adormiți.*

*Podoabele s-aprindă,
Nestemate strălucitoare,
Ce curcubeele-l imită,
Păstrate în icoane.*

*Purtați de reni,
Pornesc mai departe.
Opresc la margine de veac,
Desaga s-o deșarte.*

*Moș Crăciun ce-a poposit,
Purtat de gânduri bune,
Cadouri multe împarte acum
Copiilor din vremuri.*

*Apar părinții curioși,
Serbarea ca să-nceapă,
Pe Maica Domnului o slăvesc,
Ce a adus pe acest Pământ,
Iertarea peste oameni
Și dragostea curată.*

*Craiova
05 noiembrie 2002*

SOLSTIȚIU DE IARNĂ

*Cu tine pornesc spre Soare,
Bucată ruptă din Rai,
Să duci solstițiul de iarnă,
Ospăț pentru cei dragi.*

*Bucată ruptă din Terra,
Vestește purtarea ce porți,
Și pune-o pe ramuri de iarnă,
Curată ca s-o păstrezi.*

*Solstițiul, el poartă puterea
Să schimbe tot ce este rău,
Să porți aceasta în suflet,
E tot ce știu, ce-ți dăruiesc.*

*Craiova
06 noiembrie 2002*

STEAUA POLARĂ

E seara cuvintelor bune,
Purtate de treceri distinse,
O slabă curteană privește
Distinsa Stea Polară

Cortegii de surle de răi
Sporesc curtenii să iese
Cu paloșul
Spre Dumnezeu

*Dar poarta rămâne închisă,
Prăpădul se arată către război,
Ei sunt cuprinși de teama divină
Să treacă prin Poarta de-Apoi.*

*Ea este doar pentru tine,
Ce umpli casa, curtea cu privirea
Ce sute se învârt în stânga, în dreapta,
Ducând doar suflete împlinite.*

*În raza din steaua dintâi
Ce Poarta deschide
Spre stele ce-mpart
Destinul în trei.*

*Rodește Steaua Polară,
Să schimb răscoala în joc
Și paloșul în rază
Ce-o pune Hristos peste voi*

*Craiova
15 aprilie 2003*

SĂPTĂMÂNA

*Săptămâna distinsă-n lună
Aurește curtea cunoașterii,
Pornește, se termină
După repetate cuvinte,
Cunoscute la poarta viitorului.*

*Distinsă săptămână,
Regină a hotarelor pământene,
Ești plimbăreață, ducând cu tine
Douăsprezece luni cu patru săptămâni
fiecare
Așa apari cu patruzeci și opt de săptămâni
în an.*

*Bine plasate, bine pregătite,
Mereu statornice și precise,
Corecte pentru tot pământul
Plimbarea ta o porți cu vrednicie,
Mereu spre rostul pregătit.*

*Să traversez planeta în zbor,
Ducând cu tine poarta vieții
Precum puterea planetară.
Hotare precise, hotare corecte,
Ești săptămână pentru mine.*

*Petrec cu tine pân-la urmă
Cortegiul permanent din viață
Pornit să ducă doar reziduuri,
Plimbarea săptămânii trece,
Grăbind s-apară o nouă viață.*

*Crescând planeta mai departe,
Apare scurtă, apare lungă,
Ducând puterea până la urmă.*

*București
10 mai 2003*

SUFLET DE PRIMĂVARĂ

*E primăvară în sufletul meu,
Corsetul se topește,
Durerea se înmoaie,
Privirea se rotește.*

*Purtată doar de Soare,
Am primăvara-n suflet,
Se termină durerea,
E semn divin.*

*Conștiința îl urmează,
Sperând că am putere,
Ca razele de soare
Mereu în suflet să le port.*

*Ducându-l peste vremuri,
Curtat să se păstreze
Precum îmi este setea,
Purtată de speranță.*

*Purtarea-mi să rămână
Așa cum Domnu-o vrea,
Alături de Soare,
Ce este viața mea.*

*București
21 februarie 2004*

SCRISOARE DE IARNĂ

*Cuvintele nu au spus nimic.
La ora asta dis de dimineață,
E lăcrimat și cerul
Ce-așteaptă ca să ningă odată,*

*Năstrușnica iarnă
Așterne zăpadă,
Orașe ostenite se ascund
După mantia ninsorii celei pure.*

*Să poată să hrănească,
Pământul să dea roade
Din noul așternut,
În anul care vine.*

*Orașele păstrează
Noblețea de manta,
Surata lor de-o viață
Ce haină le va da*

*Peste iarna ce se așterne,
Purtând miresme neschimbate,
Ducând cuvintele spre-nalturi,
În Soare ajungând de-odată.*

*Apar să umple toată zarea,
Puternic strălucind prin nea,
E raza de Soare de iarnă
Ce-apare doar când vrea.*

*Să termin scrisoarea aceasta,
Puternică iarnă, iar te cânt,
Cu glas purtat de mângâiere,
Ce viețile alint.*

*Craiova
2004*

MĂRȚIȘOR

*1 Martie e pe-aproape
Doar câteva ore ne despart
E martie cel nou,
E martie cel vechi.*

*Ce mai contează,
Doar câteva ore ne despart,
Și aduce la loc de cinste iubirea
Învelită-n șnur ce poartă două culori,
E alb și roșu, e puritate și dragoste,
Ce-mprășteie sentințe ce nasc iubiri.*

*E martie, cuprins de patima iubirii,
Ce naște destinul femeii,
Speranțe nespuse cuprind pământul,
La răsărit opresc destine,
Purtat de șnurul alb și roșu.*

*Păstrat de la străbuni,
1 Martie se arată,
Că-i nou sau vechi în calendar,
Pe noi el ne așteaptă.*

*București
28 februarie 2005*

*F*ULGI DE NEA

*H*ei fulgi de nea,
*H*ei clopoței,
*H*ei zurgălăi.

*I*arna a sosit,
*P*este munți și văi,
*H*ai la săniuş,
*Ș*i apoi la schi !

*Hei fulgi de nea,
Hei clopoței,
Hei zurgălăi.*

*Hai copii și voi,
Să zburdați cu noi,
Hai la derdeluș,
Hai acuși, acuși!*

*Hei fulgi de nea,
Hei clopoței,
Hei zurgălăi.*

*Iarna a venit,
Hai copii la joc,
Fericiti să fiți,
Și să ne trăiți !*

*Skopje
Noiembrie 2005*

PRIMĂVARA

*B*ucuria cuprinde planeta,
Lăcaș purtător de viață,
E primăvara purtată de vânt,
Purtată de duh

*Ce poarta și-o deschide
Punând peste pământ
Surprize lăudate,
Hotar al bucuriei și al veseliei.*

*Apare primăvara, ea merge către Soare
Purtată de iubirea planetei purtătoare,
Fericire mare când primăvara-apare
Și totul se-nverzește, ea viață dăruiește.*

*Cuvintele-s puține, a spune despre tine
Iubită primăvară, amor imaginar,
Poveste neschimbată din an în an
Continui veșnicia, ducând doar bucuria.*

*Ce e născut să moară
Rămâne la răscruce,
Hotar de disperare,
Iar poarta ți-e deschisă.*

*Să treacă pe la tine mulțimea ce regretă
Că n-a știut în viață tristețea să gonească
E ora primăverii, superbă, mlădioasă*

Constantina Dumitrescu

Ce împrăștie lumina adusă dar din Soare ...

Craiova

2006

ANUL NOU

*Noaptea aceasta plină de bucurie,
Speranță pentru bunăstare,
Plină de setea iubirii,
Hotar imaginar dintre ani.*

*Se potrivesc privirile,
Iureș de speranțe
La poarta vremilor ce vin,
Suport al mumei Pământ.*

*Clopotele bat, vestesc imaginarul an,
Par imagini pierdute,
Trecute cu vechiul an,
Păstrând speranța și bucuria vieții.*

*Printre zânele Răsăritului
Privesc razele Soarelui,
Veghez pentru destinul meu,
Așteptând Răsăritul Divin*

*Moneasa
14 ianuarie 2007*

*F*LORI DE MĂR

*P*ribește iubito coroană aleasă
Din flori de măr
Presărată cu roua zorilor.

Flori de măr
Ce vântul vă poartă,
Păstrând dragostea curată

*Primește iubito coroană în dar,
Ascultă sunetul iubirii,
Cuprinsă de dragostea mea.*

*Flori de măr,
O floare de agată
Ce inima îmi poartă*

*Primește iubito coroana plăcerii
De-a fi mereu iubită,
Purtând lumina divină*

*Flori de măr
O, puritate duceți
Mereu spre infinit*

*Primește iubito coroană de măr
În loc de inel în dar,
Urmându-mă azi la altar*

*Flori de măr
Ce poartă iubirea
Pe care eu o am*

*Când Soarele răsare,
Stropită cu roua dimineții
Tu pleacă, iubito, cu mine cununată.*

*Urzicuța
07 martie 2007*

TOAMNA

*Toamna-i tristă și bogată,
Toamna-i plină de durere
Chiar de-adună bogăție,
Ea rămâne supărată*

*Ar dori în viața sa
Soarele ca să mai stea
Să-i mângâie zilele, orele, secundele,
Dar el vine tot mai rar.*

*Ea așteaptă astă clipă,
Și se bucură doar atunci
Când Soarele strălucește,
Viață dulce-i dăruiește*

*Ea privește și se plimbă
Trei luni în an cu durere,
Să se ducă cât mai iute,
Viața să și-o lumineze*

*Că iubește tot pământul,
Geană din pântecul său,
Dar așa a fost să fie,
Ea să fie azurie*

*Asta-i toamna cea bogată
Ce-adună recolta toată,
Sperând la o viață bună
Ca durerea să răpună.*

*Bucuresti
10 noiembrie 2007*

ANUL

*A*vere este anul
Pentru urmașii tăi,
El poartă drumul nostru
Cel plin de nevoi

*Ducându-se iubind,
Trăgând doar armonia
În anul cel urmând,
Complet pierdut și amărât.*

*Pășește trist și-nlăcrimat
Iertând hotarul dintre ani
El pleacă, se retrage
Pentru noul an.*

*Așa apare anul nou,
Înconjurat de-alaiuri multe,
Ospățuri pline de belșug
Se ostenesc să placă.*

*Așa începe noul an,
Ducând în viața sa
Douăsprezece surori diferite
Ce rodesc, muncesc și anul împlinesc*

*Ducând sudoarea anului,
Acesta se răsfață
Cum poartă diamantele
Din luni, din săptămâni și viață*

*Plimbăreț, semet, viclean,
Anul este ocupat,
Dirijând orchestrele,
Uitând vânturile*

*Apar ploi, apar furtuni,
Anul se ascunde după luni,
Trece plimbăreț ce este
Așa cum viața omul trece.*

*Așa este omenirea,
Pleacă iute și se duce
Precum anul se grăbește
Despărțindu-se de tine*

*Curtea vremii se arată,
Prinde anul care vine,
Să petreacă bucuroasă,
Gonind nopțile și zile.*

*Urzicuța
13 noiembrie 2007*

DIMINEȚILE

*Diminețile fericită sunt,
Despletitele raze de Soare
Despletesc pierdutele suferințe,
Ducându-le peste straturile mereu
pierdute.*

*Soarele strălucește pieziș,
Surprinzând diminețile pline de rouă,
Superbă prietenie dintre Soare și dimineți,
Se împletesc făcând pământul fericit.*

*Blândetea dimineților se revarsă
Binecuvântând dragostea pentru copiii
Terrei,
Bucuria vieții ducând-o mai departe,
Bunătatea plimbându-se neobosită peste
soartă*

*Așa sunt diminețile cu raze pline de iubire,
Aieva sunt diminețile petrecute iubind,
Aur revarsă diminețile peste omenire,
Amor plin de hotare suverane.*

*Iureșul despărțirii de noapte,
Iubirea luminii din Soare,
Iertarea durerilor pierdute,
Iisus așterne mântuirea peste omenire.*

*Puterea dimineților veghează planeta,
Palma dimineților ocrotește iubirea,
Paradis sunt diminețile pline de rouă,
Privirea dimineților este divină.*

*Nostalgiile se termină diminețile,
Născându-se plăcute vise,
Numeroase surprize apar,
Năzuind spre fericire.*

*Voi urma diminețile, împletindu-mă cu
razele Soarelui,
Veghind strălucirea petalelor pline de
rouă,
Vestind paradisul dimineților,
Vers ducând către infinit.*

*Urzicuța
13 noiembrie 2007*

ECHINOCCIU

*Superbă bucurie aicea pe Pământ,
Iubirea ce apare cu Soarele vorbind,
Veghează peste Terra
Și zorile strigând*

*Aici veniți să trecem
Peste noapte !
– Să stea pe loc,
Lumina s-o întreacă*

*Echinoxul iubirii,
Al fericirii stea,
Aici peste planeta mamă
Lumină ca să dea*

*Să crească ziua,
Să stea lumina,
Dogoarea Soarelui să apară,
Cântați solstițiul de primăvară*

*Versete s-au scris despre tine,
Vorbesc neconținut
Cum ești suav
Ca un zâmbet de copil*

*Rodești precum iubirea
Zânelor din infinit,
Ești echinoxul luminii
Și visul tinereții*

*A vredniciei neamuri,
Zornăești peste ani,
Purtând doar bucuria
La poarta care stai.*

*Versete-s toate,
Zeită a primăverii
Ce borangicuri țeși
Iubind întotdeauna,*

*Plimbându-te în Univers
Jumate dintr-un an
Tu stai, privești, veghezi
Ca Soarele să stea
Mai mult în viața mea.*

*Cuvintele-s puține
Să-ți spun că-ți mulțumesc,
Respectul și dragostea-mi curată
Cu tine o dictez.*

*Echinoxul lunii
Vreau ca să-l primești,
Să fii iubit și respectat,
Oracol al luminii.*

*Urzicuța
13 noiembrie 2007*

LUNA

*Luna este nestemată
De către ani purtată*

*Este mândră, super tare
Că doar patru săptămâni are*

*Ce se luptă și lucrează,
Luna să o ocrotească*

*Luna este diferită,
În ani este împărțită*

*Este luna lui ianuar,
Superb an începe iar*

*Dar februarie nu se lasă,
Pregătește altă soartă,*

*Marte ca să apară
Plin de mărțișoare*

*Aprilie este fălos
Căci este norocos*

*Mai e lună fermecată,
Cu dragostea-i curată*

*Iunie e plin de jale,
Iubire mare ...*

*Iulie cuptor, jăratec,
Ostenește și se scurge*

*August este curtezan
Disperat că trece vremea*

*Și septembrie apare
De-o plimbare*

*Octombrie supărat
Cum de nu a mai stat*

*Noiembrie lună tristă,
Dornică de a se duce*

*Decembrie lună plină
De cadouri și lumină*

*Asta-i luna anului
Asta-i luna diferită*

*În an nu e ocrotită,
Traversează peste ani*

*Parcurgând tristețile
Și urmând speranțele*

*Urzicuța
13 noiembrie 2007*

SĂPTĂMÂNILE

*Săptămâna aceasta are
Număr precis de vindecare*

*Șapte zile numărate,
În ore dictate*

*Ce se luptă
Să petreacă*

*Soarele ce strălucește
Zilele le fericeste.*

*Duminică este sărbătoare,
Divină coroană regală*

*Luni, prima zi lucrătoare,
Lucrare mare Hristos are*

*Marti veghează pentru tine,
Precizând cum trece vremea*

*Miercuri este cuvioasă,
Spovedește lăcomia*

*Joi pretinde c-o urmează
Vinerea cea credincioasă*

*Sâmbăta-i printre stele,
Ducând soarta săptămânii*

*Curtea-i plină de lumină
Zilele-s bune și ele*

*Perle strălucesc în zare
Fericirea să adune*

*Săptămâna, răbdătoare, iubitoare,
Ea lucrează precum spune*

*Trece grabnic peste zile,
Lucrul este terminat*

*Fetele să le mângâie
Truditelor zile*

*Ce-au lucrat neconținut,
Săptămâna de-au sfârșit*

*Munca nu au isprăvit,
Săptămâna a-nceput*

*Aceasta e săptămâna
Ce trudește într-una.*

*Urzicuța
13 noiembrie*

LARNA

*P*e drumul meu
Spre infinit
Admir munții plini de neaua
Cea pură și pufoasă.

*Ce inundă văile și zările,
Dând strălucire diafană pomilor,
Zăpada ce Soarele
O alintă în culori astrale.*

*Pe vârf de munte
Unește cerul și Pământul,
Formând Paradisul
Viselor mele de copil.*

*Brazii se înalță semeți
Din albul imaculat,
Formând coloane
Ce duc spre infinit.*

*Pe cer o pată azurie,
O rază de Soare
Mereu nemuritoare,
Privindu-ne pe noi*

*Ne contopim cu munții și brazii,
Cu zăpada și norii,
Apoi să ne unim cu cerul,
Cu Soarele și Universul.*

*Dintre văi apar case albe,
Mereu împodobite cu triunghiuri
Ce-ți dau senzația
Că ai în față palate.*

*În drumul meu
Spre infinit
Mereu aș vrea să fiu,
Purtând un bulgăre de nea.*

*între Herculane și Teregova
17 noiembrie 2007*

OPAIȚ ESTE VARA

*V*ara, surată binecuvântată,
Surpriză plină de lumină,
Străluce peste fruntea mea
Ca perlele să curgă

*O*paiț veșnic plin de Soare,
Partener neobosit,
Conduci răsaduri peste lume,
Formând mereu un început

*Vara hortensiilor iubitoare,
Curate flori și diafane
În noblețe strălucesc,
Purtând mărirea peste Soare*

*Superba vară - fereastră către stele-
Privind cum trece Carul Mare,
Apare-apoi și Carul Mic
Și Steaua cea Polară*

*Luceafărul de seară e frumos,
El clipește-ntruna,
Lumina o revarsă
Peste copila blândă ce veșnic îl așteaptă*

*Vara-i poarta Raiului,
Poarta Răsăritului,
Vorbăreața Soarelui
Și iubita anului*

*Zilnic poarta pregătește,
Cu straie noi se primenește,
Pline cu roua dimineții,
Cu florile tinereții*

*Zugrăvește tot pământul
Cu covoare colorate
Și miresme-mbătătoare
În mistere înnodate,*

*Vara-i tare jucăușă
Și sperie veninoșii
Plimbând iureșul de viață,
Așternut la poarta Terrei.*

*Urzicuța
23 noiembrie 2007*

MILENIUL TREI

*Trei este mileniul
Plin de ordinea Divină,
Parcurs de vremea surprizelor,
Conduc de Soare*

*În acest mileniu
Purificare mare,
Mistere tot mai mute,
Pretenții tot mai mari*

*Iubirea se așază
Zidind puternice verigi
Jucând doar partea dreaptă
Cutreierând acest pământ*

*Zăvoarele se pregătesc,
Lanțurile zornăiesc,
Cuprind doar prostia,
Lăcomia și perfidia*

*Mileniul trei – puternic veac –
E termen pentru urâcioși,
Curteni de vază el doar vrea
Să stea în casa sa*

*Să poarte doar veșnicia
Jurând, o, termene mai bune
Pe-acest pământ plin de nevoi
Ce viața pregătește s-o ducă-n veșnicie*

*Vibrează mileniul trei
Pentru poporul său,
Să-l ducă mai departe
Superb, curat și luminat.*

*Putere ca să-i dea
Poporului din soarta sa
Vestește vremi târzii, dar bune
Purtat de Soare spre vecie,*

*Mileniul trei trezește mii de stele
Purtate ca să schimbe
Planeta mamă să-ntrețină
Cu dragostea-i curată*

*Superb mileniul cel cuprind
Cu lacrimi de bucurie
Și raza ce o port în piept,
Opaiț pe vecie*

*Mileniul trei - oracol nou -
Urnește Universul
Să curețe tot cei rău,
Păstrând doar infinitul*

*Mileniul trei urnește Terra
Și-o pregătește cu suflete curate,
Păstrând copile doar nevinovate,
Precum o cere Dumnezeu.*

*Copilele să strălucească,
Purtate fiind de către stele
Prin Univers, plutind Lumina
Precum iubirea peste Terra*

*Mileniul trei – poveste lungă –
E pentru tine, omule!
Păstrează doar bucuria
Cuprinsă peste soarta ta*

*Așteaptă suflete curate
Să plimbe peste Univers,
Păstrând planeta mai departe,
Sperând la Viața de Apoi.*

*Mileniul trei – puternic veac -
Luptă mereu, păstrând curaj
Să termine lucrarea sa,
Veghind la nemurire*

*Surprizele apar mereu
Cu vrednicie peste oaste,
Mărire pentru viitor
Alături de Dumnezeu*

*Urzicuța
24 noiembrie 2007*

CIREȘAR

*Mai, mai, plin de flori,
Povești pline de iubire!*

*Mai, mai, ai livezi
Pline de cireși
Și petale presărate,
Peste case aruncate*

*Mai, mai, plin de flori,
Povești pline de iubire!*

*Așternut cu pătură verde,
Plin de flori multicolore
Ce inundă cu mirosuri
Pline de plăcere.*

*Mai, mai, plin de flori,
Povești pline de iubire!*

*Sate, văi, dealuri și munți
Dau speranță pentru viață
Celor ce-o doresc.*

*Mai, mai, plin de flori,
Povești pline de iubire!*

*Cireșar ce strălucești,
Purtând razele de Soare,
Curcubeele-o vestesc*

*Mai, mai, plin de flori,
Povești pline de iubire!*

*E Mai cireșar,
Plin de viață și iubire,
Ce aduce fericire*

*Mai, mai, plin de flori,
Povești pline de iubire!*

*Gâzele zboară și ele,
Clocotesc izvoarele,
Mai e lună minunată,
Purtând dragostea curată*

*Mai, mai, plin de flori,
Povești pline de iubire!*

*București
martie 2007*

SINGURĂ-N TIMP

*P*rintre zile, printre stele,
Pardosite cu iubire,
Pășesc spre poarta vieții,
Păstrând anii tinereții.

*N*orii să-i mai risipesc
Nostalgiile să le opresc,
Neamurile să vestesc,
Nestemate dăruiesc.

*Florile să ocrotesc,
Fiarele să îmblânzesc,
Frica să o dojenesc,
Firea să mi-o domolesc.*

*Veștile să le trimit,
Vremile să le conduc,
Veghind la scumpul Soare
Vrednicia pe pământ*

*Curtea plină de păduri,
Curat verde crud strălucе,
Copacii plini de trecut
Castelani sunt pentru Terra*

*Setea apelor ce curg
Stavilă pentru viața mea,
Strălucesc printre păduri,
Surprinzând minuni din ea*

*Mereu singur sunt și eu,
Merg mereu, timpul petrec,
Măsura nu înțeleg,
Moartea nu disprețuiesc*

*Zânele se tem de mine,
Zilele le sfătuiesc,
Zadarnic se pregătesc
Zorile mă ocrotesc,*

*Dragostea s-o împlinesc,
Drumurile să sfârșesc,
Dorințele să-mplinesc,
Destine noi să zidesc.*

*București
28 noiembrie 2007*

MINUTUL

*P*recis minutul când pornește,
*P*lin de supărare mare,
O să stea să și asculte
*P*ermanent de sora mare.

*„Ziuă, surioara mea,
Superbă floare din an,
Veste bună-ți dăruiesc
Cum eu veșnic te iubesc.*

*Eu sunt mic, cam subțirel,
Petrec timpul doar în șir,
Potrivind secundele
Să trateze veștile.*

*Termenele să conduc,
Lucrările să încep,
Destine să controlez,
Presă s-o manipulez*

*Lumea să o pregătesc,
Răsăritul să-l privesc,
Pacea să o preamăresc,
Lumea să o primenesc.*

*Sunt mărunt și pricăjit,
Mereu răscolit,
Cum să mă țin de cuvânt,
Onoarea să mi-o respect?*

*Printre Soare mă preling,
Pământul să-l colind,
Zilele să le parcurg,
Orele să le seduc.*

*Sunt micuț, dar inimos,
Plin de lacrima zidirii,
Ce inspir doar veselie
Aici, prin omenire,*

*Năucit de termene,
Stau și vestesc drumurile,
Unele sunt strălucite,
Altele mototolite.*

*E orarul vieții mele,
Superb, vrednic și deștept
Răspândește peste Terra
Vești cu zâne din povești*

*Superb loc vestesc
Lângă Ziua, sora mea,
Săptămâna mătușă-mi este,
Luna, verișoară mare.*

*Trec la An, unchi sănătos,
Și secunda-mi e nepoată,
Dar Mileniu-mi este tată
Și Pământul mamă-mi este“*

*București
28 noiembrie 2007*

ZILELE

*Zilele se scurg și ele
Măsoară timpul din vecie,
Privirea este peste tine
Și freamățul dezlănțuit*

*Petrece ziua plină de lumină,
Jumate din viața ei,
Și restul se plimbă printre stele,
Cu luna surata ei*

*Zorește să treacă prin an,
Dorește să rămână-n vară
Cuprinsă de raze de Soare,
Iubind plăcerea din veac*

*Coroană de stele primește noaptea,
Petrece cu luna dansând,
Răcoarea din zori o pregătește
Să fie vioara dintâi*

*Ziua e plină de bucurie,
Aici în prag de primăvară,
Vestind o nouă viață,
Destin spre viitor*

*Și toamna-i vie ruginie
În zilele ce se retrag,
Privind cum noaptea-i mai rece
Și stelele cum se ascund*

*Ziua, poarta nemuririi,
Lucrare cu plin trecut,
Cunoaște lumina zării
Când se apropie de omăt*

*Este tare secretoasă,
Niciodată nu vorbește,
Precum ea ascultă totul
Și privește peste tine*

*Ziua, zână vestitoare,
Suverană peste Terra,
Grabnic Soarele-l primește,
Planuri mari înfăptuiește*

*Dospește veninurile,
Căsătorește copilele,
Răstoarnă durerile,
Așterne comorile*

*Ziua, sora bucuriei,
O prezentă minunată,
Primenită să conducă
Lumea noastră infinită*

*Douăzeci și patru de ore
În minute împărțite,
De secunde despărțite,
Asta-i ziua ce măsoară*

*Iaca! Ziua nu se trece,
Rămâne mereu constantă
Și în an ea se plimbă
La număr fiind neschimbată,*

*La patru ani își schimbă viața,
Lungă e cu înc-o zi,
Superb își mai împlinește
Viața ei de cum o știi*

*București
28 noiembrie 2007*

VIATA-I SECUNDA

*Viata-i secundă în veac,
Se duce ca apa în vad,
Se scurge secunda cu noi,
Purtându-ne în Viata de Apoi*

*Povestea secundeii se-așterne,
Bucată din zile se duce,
Pierdute suflări se trezesc
Spunându-le: „Eu plec“ .*

*Așa e viața, o secundă,
E plină doar de treziri,
Apare, dispare, se plimbă,
Plimbându-ne spre Paradis*

*Cu gândul ea te străpunge,
Să treci prin viață doar râzând,
De vremea fierbinte oprită,
Purtându-ne spre infinit*

*Secundă-i petala din floare,
Nu piere deloc,
E veșnic frumoasă, culori milenare,
Ce viața o pune pe pragul de sus.*

*Așa-i secunda, strălucește,
Și este diamant,
C-o rază de Soare
Plimbându-se-n Astral*

*Se uită spre Univers
Secunda cu respect,
Rotește privirea spre stele
„Cât stau aici, secundă sau veac!“*

*Viața-n Univers nu-și cunoaște,
E scurtă, e lungă, precisă,
Doar Soarele o petrece
Plimbând-o pe la umbră*

*Secunda revine pe Terra,
Se plimbă cu Soarele-n piept
Zicând: „Nu-i minciună
Aici exactă sunt eu*

*Mă plimb printre oameni,
Vorbesc cu planeta mamă,
Cu florile mă delectez,
Răstite veninuri stopez.*

*Ferice-i de mine pe Terra,
Secundă pentru om eu sunt,
Petrec viața-mi alături
Veghind mereu la Dumnezeu.*

*Să fiu perfectă și curată,
Imaginea să mi-o păstrez,
Ducând dogoarea dintre astre
Cu roua dimineții-n piept.“*

*Așa-i secunda, vie,
Se luptă mereu să treacă,
Ducând ceasul mai departe
Și viața către Dumnezeu.*

*București
28 noiembrie 2007*

CURCUBEUL

*În culorile astrale,
Tu curcubeu din veacuri
Anunți a tale vremi,
Aicea pe pământ*

*În zare luminezi,
În culorile din spectru,
Al neamului divin
Ce poarta o deschid*

*În poarta ta plutesc,
Cu timpul mă-nvoiesc
Să stau mai mult
În culoarea ta.*

*Dar tu te-ntreci pe tine,
Apari din zări în multe forme,
Mă porți în culori astrale,
Ca pe mireasa cea din Soare*

*Te lași ușor spre largul zării,
Ducând durerile-n pustiu,
Și porți iubirea, dar din Soare,
Aicea pe pământul viu*

*Êști arcul ce nori risipește
Și dai sclipirea celor ce iubesc.
Culorile se-ntrec în armonie
Și scaldă dragostea dintâi*

*Nuanțele petrec pământul
Și sunt diafane
Și marea le cuprinde,
Păstrându-le în valuri*

*Tu, curcubeu ce Soarele vestești,
Aici la poarta Terrei
Aduci iubirea printre noi
Păstrând doar tinerețe,*

*Așa te văd în timp de vară
Ce inima-mi înconjoară
În poala ta astrală,
Ducându-mă în poarta ta de Rai.*

*În ani apari de multe ori
Și duci a ta vestire,
Cât ești de pur și diafan,
În zările divine.*

*București
29 noiembrie 2007*

COROANA VREMILOR

*Coroana vremilor a prins
Anotimpuri, ani, luni și săptămâni,
Împărțind-o în ore, minute și secunde
Să ducă viața-n mantie pe drumul său*

*Sunt toate bine stabilite,
Soldații-n ordinea lor stau,
Executând la ordinea divină
Amarul din pântecul ei.*

*Coroana ce poartă în timpuri
Smaralde, safire, diamante,
Pe drumurile dintre zări
Aduc binețe dimineții în ordinea de zi*

*E vrednică de-așa coroană,
E vremea ce poartă în glas
Pierdute lumini printre aștri
Și sufletul nou în veac*

*Așază anii, rânduiește
Coroana vremilor de vis,
Să poată duce mai departe
Destine noi spre infinit.*

*Coroana vremilor împarte
Și lumile peste ani,
Orânduite ca la oaste,
Și stând mereu în pași de marș.*

*Aşa-i coroana ce o poartă
Timpul din mileniul trei,
Punând minutele-n mişcare
Viaţa să nu dea-napoi*

*Ea poartă vânturi şi furtuni
Ce se deslănţuiesc uşor,
Dar iute le opreşte
Pe loc le dojeneşte,*

*E coroana vremilor
Ce grija ea ne-o poartă,
Plină de-a sa lumină
În viaţa prea curată.*

*Respect ar vrea şi ar dori
Să poată să răpună
Durerea neamului străbun,
La margine de ură.*

*Coroana vremilor iubește
Și tot călătorește
Să pună a sa lumină
Pe piatra cea divină.*

*București
29 noiembrie 2007*

*A*NOTIMPURI PIERDUTE

*A*notimpurile vieții se scurg,
Pierzându-se-n van,
Anotimpurile și omul
Pășesc pe-același drum.

*A*notimpurile nu pier,
Petrec cu infinitul,
Conduc suflări spre drumul vieții,
Sfârșind doar cu trecutul

*Prezent e anotimpul în an
În veacuri și-n vecie,
El stă privind la răsărit
Alături de glie*

*Dar anotimpurile se plimbă
Întregul an spre Univers,
Păstrând doar ordinea divină,
Ce mândru e că le-a ales!*

*Așa sunt anotimpurile pierdute,
Dar sunt mereu prezente
Aici la mine-n suflet
Și lupt să le păstrez mai mult.*

*Pierdute anotimpuri,
Voi fiice ale anului,
Din veacuri milenare
Pierdute printre raze*

*Așa frumos vă îmbinați,
Voi anotimpuri multe,
Cu dragoste v-armonizați
La poalele de munte*

*Răcoarea din suflarea voastră
Aduce doar plăceri
Să nu mă pierd în Paradis
Condusă doar de astre,*

*Mă pierd prin anotimpuri,
Alături sunt de ele,
Suspîn când nu am lacrimi,
De dorul zorilor lumină.*

*Când Soarele răsare să fii și eu alături,
Condusă doar de-o rază
La poarta cea curată,
Cuprinsă doar de viață*

*Și eu aș vrea să plutesc
Alături de-anotimpuri
Și să mă pierd prin Univers,
Mereu cu tine-n suflet*

*Și astrele să ne privească
Cu razele lumină,
Să mângâie ale noastre fapte
Cu dragostea-i divină.*

*O, anotimpuri pierdute printre stele,
Portari ai anilor ce trec
Ferice e de voi
Că stați la poarta vremii.*

*București
29 noiembrie 2007*

PRAGUL ANULUI

*Aștept în pragul anului
Durerea ca să treacă,
Speranțe vii în viitor
În suflet să se nască*

*Coloanele din infinit,
Ce spirite adună,
La poarta anului să stea,
Mereu să le cunune*

*Cu veșnicia și puterea,
Cu dragostea și lumina,
Cu infinitul și plăcerea,
Cu razele din Soare*

*În pragul anului privesc
La pomul cel înalt
Ce poartă coroană de flori,
Cuprins de poala-i aurie*

*La pragul anului prefer
Să locuiesc în ceruri
Și spiritul să mi-l privesc
Cum zboară printre stele*

*În pragul anului aș sta
Cu raza vânturilor,
Să ducem clopote în zări,
La rudele străbune*

*În pragul anului doresc
În zbor să plec cu tine,
Doar eu și Soarele să fim
La poarta nemuririi.*

*În pragul anului aș vrea
Să plutesc printre nori,
Să trec ca sulita prin ei
Condusă de lumină,*

*La pragul anului voiesc
Să petrec cu tine,
O, suflet demn ce ești onest,
Fii iscusit cu mine.*

*În inima anului,
În pragul ce așteaptă
Zglobiu să treacă
Prin dragoste și foc*

*E pragul anului
Ce viața o petrece,
Ducând coroanele de spin
Spre-o viață prea curată*

*Așa e el, corect, perfect,
Și nu se plânge
Că a ajuns doar până la piept
Și lacrima îi curge.*

*București
29 noiembrie 2007*

ÎNGERUL DE CRĂCIUN

*C*oboară îngerii din cer,
Din bolta înstelată,
Să pună aripi peste tine,
Să te curețe o dată.

Crăciunu-i sărbătoare,
Și îngerii veghează
La ziua cea mai mare
Când s-a născut Hristos.

*Acele dobitoace
Din ieslea cea vestită
Acum sunt îngeri,
Pe tine te răsfață.*

*Sunt îngeri fără de sfârșit,
Se plimbă doar în infinit
Și poartă ordinea divină
La tine să o pună.*

*Îngerii de Crăciun
Cu daruri multe apar
Să-mpartă la copii,
Cu bucuria vrută*

*Sunt daruri pline de iubiri,
Aduc o sărbătoare
Ce dragoste a pus din plin
La ușa casei tale.*

*Sunt îngeri mulți strălucitori
Iubirea ca să-mpartă,
Păstrând licoarea dintre zări
Ce veșnic o desfată.*

*Toți îngerii din drumul meu
Ca aurul ei strălucesc,
Ducând lumina infinită,
Crăciunul îl sărbătoresc.*

*Sunt îngeri plini de putere,
Aduc zăpada cu ei,
Punând-o ca mantia pe munte,
Cea pură din lacrimă fierbinte.*

*Îngerii în ziua de Crăciun
Și clopotele-ascut,
Vestind iubirea c-a sosit
Cu vești cuprinse-n aur.*

*O, îngeri plini de bucurii,
Păstrați flacăra vie
A sărbătorilor din an
În ziua de Crăciun!*

*Voi îngeri să plutiți
La poarta disperării,
Să ștergeți cu aripi de vânt
Durerea despărțirii.*

*O, înger bun, neprețuit,
Pe tine te aștept
În pragul de Crăciun
Să-ți spun iubirea ce ți-o port.*

*Speranța lumii este-n voi,
Cu puritatea voastră
Să puneți viața la păstrat
Și bucuria noastră.*

*București
29 noiembrie 2007*

NORII

*Privesc pe harta cerului
Cum norii se răsfață
În forme diferite
Și culori puțin plăcute.*

*Pregătesc cerul să se deschidă,
S-aducă ploaia purității
Pe lacrimile păcii
Și ale tinereții.*

*Dar cum sunt norii jucăuși
Și Soarele ascund
Se agită și driblează
Ca ploaia să înceapă.*

*Din nori pornesc
Mii de forme
Și se scaldă în pudoare
În culori diafane.*

*Dar norii cern în iarnă
Steluțe de zăpadă
Ce vin ca din speranță
Și privirea o desfată.*

*Privesc zăpada cum coboară
Din poala cerului cea plină,
Cu forme de petale
La poarta iernii se așează.*

*Norii nu sunt mulțumiți,
Dar cerul îl străjesc,
Se mută mult și se smucesc,
Întunecate-s toate.*

*Să sperie mare norod,
Când lumea nu se-așteaptă
Dezlănțuie furtuni
Ce marea o revarsă,*

*Dar toate sunt trecătoare
Aici în harta cerului
Și fac marea lucrare
A Marelui Stăpân*

*Ei se agită și se zbat să facă tot pe plac
Măritului Părinte ce norii îi alintă
Și-i lasă să se joace
Cu jocuri de copii*

*Așa sunt norii agitați,
Zburdalnică le e viața,
Dar Soarele își face loc
Și viața luminează.*

*Printre nori apar săgeți
Din focul pur divin,
Străbat cerul în lung și lat
Punând doar jurământ*

*Săgeți lumină din adâncuri
A cerului putere
Ce sunt bijuterii oricum
Aicea printre nori.*

*Când se rupe cerul în patru
Dar sunt zări pline de putere
Ce Soarele le răsfață
Trăgând săgeți din fulger*

*Când cerul îl privesc
Aștept mereu să nu mai plec
De el să nu mă dezlipesc
Și-n brațe aș vrea să-l strâng*

*E mereu schimbător,
Dar veșnic e statornic,
Ne dă puterea adevărată
Și viață pentru neamuri.*

*Aceștia sunt nori fermecați,
Din cer fermecător,
Și farmecele le revarsă
Pe tine om iubitor.*

*Dar norii sunt mari vrăjitori
Vrăjesc stelutele ce curg,
Cernute din neant,
Le-așterne plapumă în zări*

*O, cer feeric diafan,
Te cânt cuprins de dor
Cu nori, cu stele și văpăi,
Ce mult eu te ador!*

*București
30 noiembrie 2007*

BUCURĂ-TE CRĂIASĂ

*Bucură-te Crăiasă,
Crăciunul e speranță
Pentru viitor.*

*Primește stelele strălucitoare,
Iisus cu ele peste tot veghează,
Pacea-n lume El o poartă.*

*Și parcurile să rămână verzi sidefii,
Cristos să stea peste veac
La masa pe care o pui de Crăciun.*

*Peste timp bogăția, măreția crește,
Noaptea aceasta așteaptă să fie peste tot
lumină,
Crăciunul să vestească sărbătoarea minune.*

*Karlsrunder
05 decembrie 1996*

CRĂIASA ZĂPEZII

*Din zare prin fulgii de nea
Zăresc Crăiasa Zăpezilor
Formându-se din pufii albi și puri
Ce poartă puritatea veacurilor ce vin.*

*Din diamante e formată,
Ornată cu perle sidefii,
Crăiasa zilelor noastre
Creată dar pentru copii.*

*Dar e reală și purtată
De ziua de Crăciun
Când Domnul meu se naște
În ieslea cea de fân.*

*Crăiasa Zăpezii dă viață
Copiilor în pânțecă de mamă
Și-i duce mai departe
Purtându-i pe raze de Soare.*

*Crăiasa Zăpezii curăță destine
Le plimbă, le duce mereu,
Să fie veșnic mai bune
Plăcute lui Dumnezeu.*

*Fulgii se văd în zare,
Rupți din cărți de povești,
Clipa aceasta cea mare
Mereu aș vrea să nu o pierd!*

*Se plimbă Crăiasa printre zări
Scuturând petale albe de flori
Să le pună-n cingători fete și flăcăi
Să le ducă-n sărbători.*

*Crăiasă, minune a zăpezilor destin,
Tu ești aievea în vis de copil,
Plimbându-ți hainele diafane
Prin văi și munți hoinărind.*

*Plină de strălucire ești tu, Crăiasă,
Zăpada îți este puterea
De a pune o haină pe pământ
Aici în largul zării.*

*Pe tine Crăiasă, cum te văd,
Ești plină de lumină,
Feerică lampă în miez de noapte
În curtea mea ce răzbate.*

București
06 decembrie 2007

CUPRINS

<i>Nestemate</i>	<i>1</i>
<i>Scrisoare pentru ianuarie</i>	<i>3</i>
<i>Februarie</i>	<i>6</i>
<i>Martie</i>	<i>9</i>
<i>Bucuros aprilie</i>	<i>12</i>
<i>Mai, binecuvântat</i>	<i>16</i>
<i>Iunie</i>	<i>20</i>
<i>Iulie</i>	<i>24</i>
<i>August, poarta fierbinte a verii</i>	<i>28</i>
<i>Septembrie bogat</i>	<i>30</i>
<i>Octombrie</i>	<i>33</i>
<i>Noiembrie</i>	<i>36</i>
<i>Decembrie sărbătorit</i>	<i>39</i>
<i>Podobe de Crăciun</i>	<i>43</i>
<i>Solstițiu de iarnă</i>	<i>46</i>

<i>Steaua polară.....</i>	<i>48</i>
<i>Săptămâna.....</i>	<i>50</i>
<i>Suflet de primăvară.....</i>	<i>53</i>
<i>Scrisoare de iarnă.....</i>	<i>55</i>
<i>Mărțișor.....</i>	<i>58</i>
<i>Fulgi de nea.....</i>	<i>60</i>
<i>Primăvara.....</i>	<i>62</i>
<i>Anul Nou.....</i>	<i>65</i>
<i>Flori de măr.....</i>	<i>67</i>
<i>Toamna.....</i>	<i>70</i>
<i>Anul.....</i>	<i>72</i>
<i>Diminețile.....</i>	<i>75</i>
<i>Echinocțiu.....</i>	<i>78</i>
<i>Luna.....</i>	<i>82</i>
<i>Săptămânile.....</i>	<i>86</i>
<i>Iarna.....</i>	<i>90</i>
<i>Opaiț este vara.....</i>	<i>93</i>
<i>Mileniul trei.....</i>	<i>96</i>
<i>Cireșar.....</i>	<i>101</i>

<i>Singură-n timp</i>	<i>104</i>
<i>Minutul.....</i>	<i>107</i>
<i>Zilele</i>	<i>111</i>
<i>Viața-i secundă</i>	<i>115</i>
<i>Curcubeul.....</i>	<i>119</i>
<i>Coroana vremilor</i>	<i>122</i>
<i>Anotimpuri pierdute</i>	<i>126</i>
<i>Pragul anului.....</i>	<i>130</i>
<i>Îngerul de Crăciun</i>	<i>134</i>
<i>Norii</i>	<i>138</i>
<i>Bucură-te Crăiasă.....</i>	<i>144</i>
<i>Crăiasa Zăpezii</i>	<i>146</i>

Această carte este editată de
ASOCIAȚIA MACEDONENILOR DIN
ROMÂNIA

cu sprijinul
GUVERNULUI ROMÂNIEI

ASOCIAȚIA MACEDONENILOR DIN ROMÂNIA

Cine suntem noi?

Asociația Macedonenilor din România a fost înființată în anul 2000 ca urmare a inițiativei unui grup de macedoneni inimoși.

Din anul 2001 asociația noastră este membră, alături de organizațiile tuturor celorlalte etnii din România, în Consiliul Minorităților Naționale, organ consultativ de specialitate al Guvernului României.

Încă din anul înființării sale A.M.R. a reușit să obțină sprijinul etniei macedonene și implicit voturile necesare pentru a avea reprezentare parlamentară.

La alegerile din anul 2004 susținerea primită de către AMR din partea macedonenilor a fost și mai mare, etnia macedoneană fiind reprezentată acum în Parlamentul României, Camera Deputaților, de către Liana Dumitrescu, vicepreședinte AMR.

Care este scopul nostru ?

Scopul A.M.R. este acela de a:

- Reprezenta public, promova și ocroti interesele etniei macedonene din România;
- Aprofunda cunoașterea culturii, limbii și istoriei macedonenilor;
- Apăra și lărgi drepturile individuale ale membrilor minorității macedonene din România;
- Întări raporturile de colaborare româno-macedonene.

Care sunt realizările noastre ?

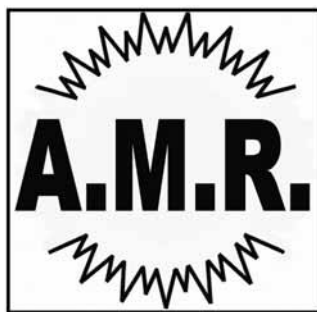
Aociația Macedonenilor din România, prin efortul membrilor săi, a reușit să-și concretizeze o parte din țelurile sale:

- Înființarea a 45 de filiale în 20 județe,
- Organizarea de cursuri de limbă macedoneană,
- Editarea de publicații de interes pentru membrii etniei,
- Editarea creațiilor literare și muzicale ale autorilor de origine macedoneană,
- Organizarea de expoziții și manifestări ale artiștilor aparținând etniei,
- Acordarea de premii și burse celor mai merituoși membri ai etniei,
- Organizarea de seminarii, mese rotunde și dezbateri pe teme de interes specifice,
- Organizarea de tabere și excursii pentru cei mai merituoși membri, în special copii și tineri, în România și în Macedonia,
- Înființarea unei trupe de teatru de copii,
- Înființarea mai multor ansambluri folclorice – ansamblul “Ilinden 2002”, ansamblul “Raze Macedonene”, ansamblul “Sonțe”,
- Sărbătorirea principalelor evenimente laice și religioase din viața macedonenilor,
- Acordarea de ajutoare membrilor etniei aflați în nevoie,
- Dezvoltarea conștiinței de etnic macedonean,
- Implicarea tinerilor în păstrarea și dezvoltarea moștenirii culturale tradiționale,
- Păstrarea și transmiterea generațiilor tinere a patrimoniului tradițional macedonean.

Planuri de viitor

Continuarea programul de promovare și sprijinire a artiștilor din diverse domenii și în special a copiilor și a tinerilor talentați,

- Înființarea unui muzeu etnografic macedonean,
- Organizarea propriului festival folcloric,
- Acordarea de burse naționale și internaționale pentru cei mai meritoși copii și tineri,
- Derularea de programe tradiționale pentru vârstnici,
- Implicarea dumneavoastră în programele și proiectele noastre aflate în derulare,
- Și multe altele...

Sediul central al Asociației Macedonenilor din România:
București, strada Thomas Masaryk, nr. 29, sector 2,
Telefon: 021-212.09.22
Fax: 021-212.09.23
E-mail: asmacedonenilor@yahoo.com.sg

